

Pearl Harbor leleplezett
Robert B. Stinnett A CSALÁS NAPJA
J. Alfred Powell • 2019. június 16

Robert B. Stinnett, A megtévesztés napja: Az igazság az FDR-ről és a Pearl Harborról
(New York, Free Press, 2000)

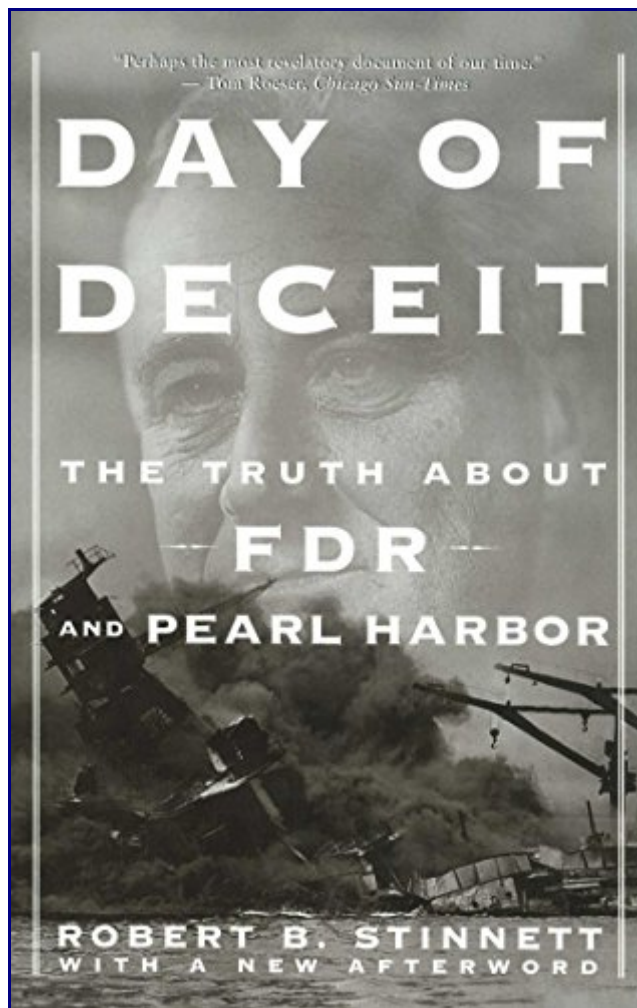
[https://www-unz-com.translate.goog/article/pearl-harbor-unmasked/?
_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en](https://www-unz-com.translate.goog/article/pearl-harbor-unmasked/?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=en)

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

<https://www.unz.com/article/pearl-harbor-unmasked/>

A támadás napja : 1941. december 7.

A második világháborús haditengerészet egyik rádiósa, újságíró lett, Robert Stinnett a kaliforniai belmonti Nemzeti Levéltárban dolgozott, és egy kampányévi képeskönyvet kutatott George Bush dél-csendes-óceáni haditengerészeti pályafutásáról a légi felderítésben – *George Bush: His World War Years* (Washington) . , DC, Brassey's, 1992) – és találtak a Pearl Harbor rádiós lehallgatott rekordok indexeletlen másolataival a japán haditengerészet kódadásairól – dokumentális bizonyíték arra, hogy mi is történt valójában Pearl Harborban és hogyan történt. Nyolc évnyi további kutatás és az információszabadságról szóló törvény alapján elhúzódo peres eljárás után, amelynek célja ezen anyagok részleges kiadása volt, Stinnett közzétette *a Day of Deceit* (2000) című kiadványt. Egy éven belül megjelent egy japán fordítás, ami érthető.

Stinnett kiterjedt, megdönthetetlen tényzerű bizonyítékok és magától értetődően pontos elemzések alapján bebizonyítja, hogy Rooseveltnél elnökként felügyelte egy szigorúan őrzött titkos terv kidolgozását és bevetését, hogy rávegye a japánokat Pearl Harbor megtámadására, és közben figyelje őket. Stinnett azt feltételezi, hogy Rooseveltnél azért tette ezt, hogy rávegye a nem hajlandó amerikai közvéleményt a második világháborúba való beavatkozás támogatására, de bármi is legyen az indíték vagy a cél, a tények most már teljesen világosak. Stinnett terjedelmes okirati bizonyítékokkal, köztük negyvenhét oldalnyi függelékkel támasztja alá és bizonyítja az álláspontját. [261-308], amely bemutatja a legfontosabb hivatalos feljegyzések fényképes reprodukcióit, valamint számos más, a szövegben reprodukált dokumentumot, valamint 65 oldal [309-374] részletes hivatkozási jegyzeteket. *bizonyítja* Stinnett tényzerű állításait, érveit és következtetéseit. Kutatási aktáit és feljegyzéseit a stanfordi Hoover Institute könyvtárában tárolják. *A család napja* példaértékű dokumentumtörténetírás. Bemutatja azt a tárgyi tanúságot, amelyen elemzése és következtetése alapulnak. Érvényessége minden tisztességes olvasó számára világos lesz. Stinnett könyve racionális, őszinte, őszinte, tényeken alapuló vitát és vitát rendez és old meg a Pearl Harbor elleni támadás háttéréről.

Ahogy Stinnett mutatja, a terv, amely a Pearl Harbor elleni japán támadásban alakult ki, 1940. október elején indult el „Arthur H. McCollum hadnagy, a Távolság vezetője által 1940. október 7-én kelt nyolcakciós feljegyzése alapján... A Haditengerészeti Hírszerző Hivatal keleti pultja.” Persze nem valószínű, hogy McCollum saját kezdeményezésére fogalmazta meg, de itt kezdődik Stinnett papírnyoma. „Nyolc akciója gyakorlatilag egy japán támadásra buzdít az

amerikai szárazföldi, légi és haditengerészeti erők ellen Hawaii, valamint a brit és holland gyarmati előőrsök ellen a csendes-óceáni térségben...” [o. 6-8; a memorandum a 261-267. oldalon található]:

- V. Kössön megállapodást Nagy-Britanniával a csendes-óceáni brit bázisok használatáról, különösen Szingapúrban.
- B. Kössön megállapodást Hollandiával a bázislétesítmények használatáról és a készletek beszerzéséről Holland Kelet-Indiában [jelenleg Indonézia].
- C. Adjon meg minden lehetséges segítséget Csang Kaj-sek kínai kormányának.
- D. Küldjön egy nagy hatótávolságú nehézcsirkáló hadosztályt Keletre, Fülöp-szigetekre vagy Szingapúrba.
- E. Küldj két tengeralattjáró hadosztályt Keletre.
- F. Tartsa meg az Egyesült Államok flottájának fő erejét, jelenleg a Csendes-óceánon, a Hawaii-szigetek közelében.
- G. Ragaszkodjon ahhoz, hogy a hollandok tagadják meg a japánok indokolatlan gazdasági engedményekre, különösen az olajra vonatkozó követeléseinek teljesítését.
- H. Teljes embargó minden Japánnal folytatott kereskedelemre, együttműködve a Brit Birodalom által bevezetett hasonló embargóval.

Ahogy a terv kibontakozott, annak fejlődését szorosan figyelemmel kísérték a japán diplomáciai és haditengerészeti rádiókommunikáció dekódolt lehallgatásaival. „McCullum 1940 elejétől 1941. december 7-ig felügyelte a kommunikációs hírszerzés FDR-hez való továbbítását, és hírszerzési jelentéseket adott az elnöknek a japán katonai és diplomáciai stratégiáról. Minden elfogott és dekódolt japán katonai és diplomáciai jelentés, amelyet a Fehér Háznak szántak, átment az ONI távol-kelet-ázsiai részlegén, amelyet ő felügyelt. A részleg elszámolóházként szolgált a hírszerzési jelentések minden kategóriájához. ... Minden egyes jelentés, amelyet McCullum készített az elnök számára, az amerikai katonai kriptográfusok és rádiólehallgatási operátorok világméretű hálózata által összegyűjtött és dekódolt rádiólehallgatásokon alapult. Amerika kormányában vagy hadseregében kevesen tudtak annyit Japán tevékenységeiről és szándékairól, mint McCullum.” [8] A tervet szorosan tartották, 13 Roosevel-adminisztrációs tagra és katonai főtisztre, valamint a haditengerészeti hírszerzés és a kapcsolódó műveletek 21 tagjára korlátozták. az E 307-308. függelékben]. A C tétel már az Egyesült Államok politikája volt, amikor McCullum megírta a feljegyzését. Az F tétel 1940. október 8-án, az A, B és G tétel 1940. október 16-án, a D és E tétel 1940. november 12-én indult. [Fejezet. 1 n. 8 p. 311-312; 120 ff. stb.]. Az F tétel 1940. október 8-án, az A, B és G tétel 1940. október 16-án, a D és E tétel 1940. november 12-én indult. [Fejezet. 1 n. 8 p. 311-312; 120 ff. stb.]. Az F tétel 1940. október 8-án, az A, B és G tétel 1940. október 16-án, a D és E tétel 1940. november 12-én indult. [Fejezet. 1 n. 8 p. 311-312; 120 ff. stb.].

Eközben, szintén 1940 őszén, amikor a harmadik ciklusért kampányolt Bostonban október 30-án, Roosevelt elnök a következőket mondta: „Ezt már mondtam, de újra és újra és újra elmondom: a fiaitokat nem küldik el bármilyen külföldi háborúba.” November 1-jén Brooklynban azt mondta: „Azért harcolok, hogy távol tartsuk népünket az idegen háborúktól. És folytatni fogom a harcot.” Rochesterben 2-án azt mondta: „Az ön nemzeti kormányá...

ugyanúgy a béke kormánya – egy olyan kormány, amely meg akarja őrizni a békét az amerikai nép számára.” Ugyanezen a napon Buffalóban kijelentette: „Elnöke azt mondja, hogy ez az ország nem fog háborúzni”, a következő napon pedig Clevelandben kijelentette: „Külpolitikánk első célja az, hogy távol tartsuk országunkat a háborútól”. [William Henry Chamberlin, „How Franklin Roosevelt Lied America Into War” (Harry Elmer Barnes) *Perpetual War for Perpetual Peace* (Caldwell, Idaho, Caxton, 1953), Nyolcadik fejezet, p. 485-491].

Richardson admirális, a Csendes-óceáni Flotta parancsnoka ellenezte Roosevelt parancsát [F. pont], hogy a flottát Pearl Harborban állomásoztassa, mivel ez veszélyezteti a flottát, ezért kicserélték Kimmel admirálisra, Anderson admirálisra az ONI-tól pedig Kimmel harmadik parancsnokaként Pearlben. Harbor, hogy felügyelje az ottani rádiólehallgatási műveletet, Kimmel tudta nélkül. [10-14; 33-34] „Andersont Hawaiiira küldték hírszerzési kapuőrnek” [36]. Amikor megérkezett, jóval távol helyezte el személyes lakhelyét Pearl Harbortól, a közelgő támadás hatótávolságán kívül. Noha ő volt a parancsnoka annak a hét csatahajónak, amelyek több mint kétezer emberéletet veszítettek a támadást, Anderson admirális biztonságban volt otthon a hegy túloldalán, amikor a támadás megérkezett. [36-37; 244, 247] Eközben a Hawaii parancsnokai 1941. január elején a japánok úgy döntöttek, hogy az Egyesült Államokkal szembeni ellenségeskedés esetén meglepetésszerű támadást indítanak Pearl Harbor ellen. Az amerikai hírszerzés január 27-én értesült erről a tervről [30-32]. 1941. július 21-én McCollum főhadnagy H tétele felgyújtotta a biztosítékot. November végéig a Fehér Ház továbbra is blokkolta a japán diplomaták összehangolt próbálkozásait a szállás megvitatására. [Erről a diplomáciai történetről lásd Charles Beard, *American Foreign Policy in the Making* (1946) és *Roosevelt elnök és a háború eljövetele* (1948); Frederic Rockwell Sanborn, *Design For War* (1951); és Charles Tansill, *Back Door To War* (1952).]

1941. november 16-tól rádiólehallgatások felfedték a japán flotta megalakulását a Kurile-szigetek közelében Japántól északra, és november 26-tól december első hetéig követték a Csendes-óceánon át Hawaiiig [41-59 stb.]. A haditengerészeti műveletet főnöke, Stark admirális (egyike a 34 tájékozott résztvevő közül) utasította Kimmelt, hogy küldje el repülőgép-hordozóit egy nagy kísérőflottával, hogy gépeket szállítson Wake- és Midway-szigetekre. „Washingtoni utasításra Kimmel Pearl Harborban hagyta legrégebbi hajóit, és huszonegy modern hadihajót, köztük két repülőgép-hordozóját, nyugatra, Wake és Midway felé küldött... A Pearl Harborban maradt hadihajók többnyire 27 évesek voltak. világháború emlékei.” Vagyis a Pearl Harborban elsüllyesztett csatahajókat a legénységükkel *csaliként alkalmazták*. [152-154]. 1941. november 22-én, egy héttel azután, hogy a japán flotta elkezdett gyülekezni, és négy nappal azelőtt, hogy Oahu felé indult, Ingersoll admirális „Üres tenger” parancsot adott ki, amely megtisztította útját minden hajózástól, november 25-én pedig utasította Kimmelt, hogy vonja ki hajóit. járőrözni azon a területen, ahonnan a légitámadást végrehajtanák [144-145]. Az FDR szorosán figyelemmel kísérte a cselekmény végső kibontakozását, miközben a rádiós lehallgatók továbbra is követték útját Hawaii felé [161-176]. Stinnett megjegyzi: „A Pearl Harbor's Battleship Row és régi, düledező hadihajói ínycsiklandó célpontot jelentettek. De ez nagy stratégiai hiba volt a Birodalom számára. Japán 360-as harci repülőgépeinek Pearl Harbor hatalmas olajraktáira kellett volna koncentrálniuk... és meg

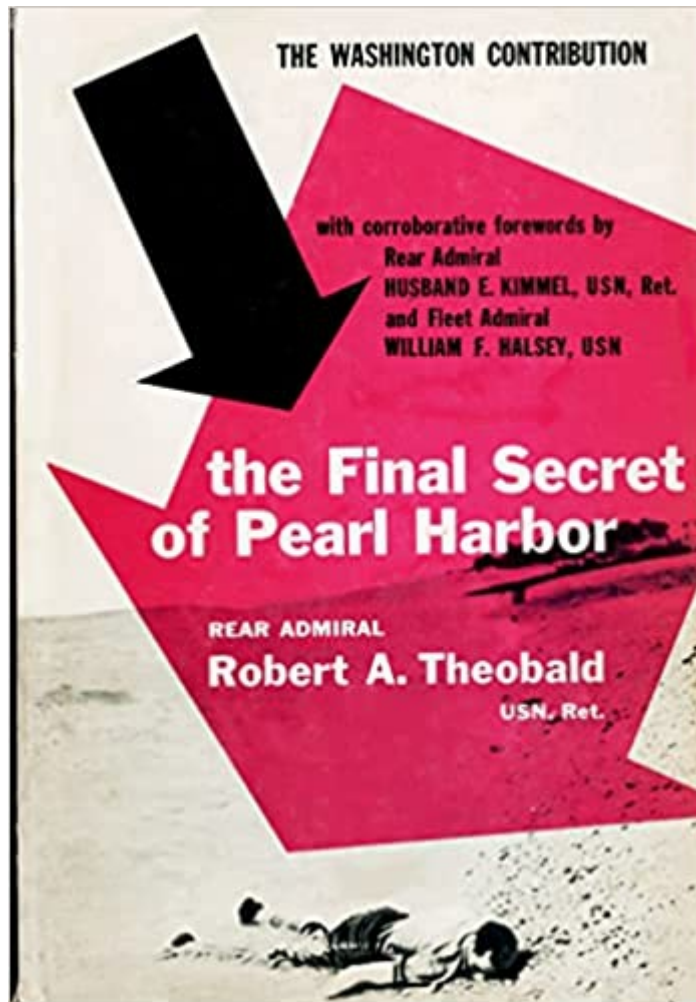
kellett volna semmisíteniük a haditengerészet szárazdokkjainak, gépműhelyeinek és javító létesítményeinek ipari kapacitását”[249]. Hat hónappal később, a Korall-tengeri (1942. május 4-8.) és a Midway-i (június 4-7.) csatákban a csendes-óceáni flotta hadihajói, amelyek a Pearl Harbor elleni támadás megtörténtekor a tengeren voltak, végleg megsemmisítették a támadóképeséget. a japán haditengerészet a Csendes-óceán keleti részén működött, és véglegesen megbénította védelmi képességét a Csendes-óceán nyugati részén. Ezt követően, amint a tájékozott megfigyelők megértették, egy japán támadás vagy Amerika nyugati partjának inváziója logisztikailag teljes lehetetlenség volt.

A Pearl Harbor-i lepezés közvetlenül ezután kezdődött Kimmel admirális és Short tábornok udvari marsalljaival, és nyolc kongresszusi nyomozáson keresztül folytatódott a háború alatt és után, a dokumentumok és a résztvevők és mások általi hamis tanúvallomások megtisztításával és visszatartásával [253-260 & passim; 309-310], és kitartott az 1995-ös Strom Thurmond által vezetett kongresszusi meghallgatásokon is [257-258]. A megjelenés időpontjában (2000) számos dokumentumot még mindig visszatartottak Stinnett elől, vagy széles körben cenzúrázott formában adtak ki. Ám ügye végérvényesen bebizonyosodott az általa bemutatott bizonyítékok alapján, amint azt minden tisztességes olvasó láthatja. Az egyetlen módja annak, hogy megcáfolják vagy megcáfolják, az okirati bizonyítékok hamisságának megállapítása és bizonyítása. E bizonyíték jellegére tekintettel az ötlet értelmetlen.

Stinnett kutatásában jelentős törést jelentett, hogy felfedezte a Pearl Harbor rádióhallgató állomásról a háború után a Belmont (Kalifornia) Nemzeti Levéltárba irányított japán haditengerészeti kódok adásainak jelentéseinek duplikált másolatait, és még jóval a washingtoni másolatok után is ott volt. , **DC archív fájlok eltűntek**. A legújabb írók, akik úgy tesznek, mintha megcáfolnák Stinnett bizonyítékait, újjáélesztették azokat az állításokat, amelyek szerint a japán haditengerészeti kódokat nem sikerült megfejteni, és hogy a japán flotta rádiócsendet tartott – ezt az állítást évtizedek óta ismételten cáfolták. *Híresen a Mariposa* amerikai vonalhajó rádiósaelfogta a Hawaii felé gőzölgő japán flotta ismételt jeleit, és továbbította progresszív irányvonalait a haditengerészetnek. Ezt a háború alatt jól ismerték a csendes-óceáni kereskedelmi tengerészgyalogosok amerikai tengerészei, és a közzétett beszámolóokban is szerepel.

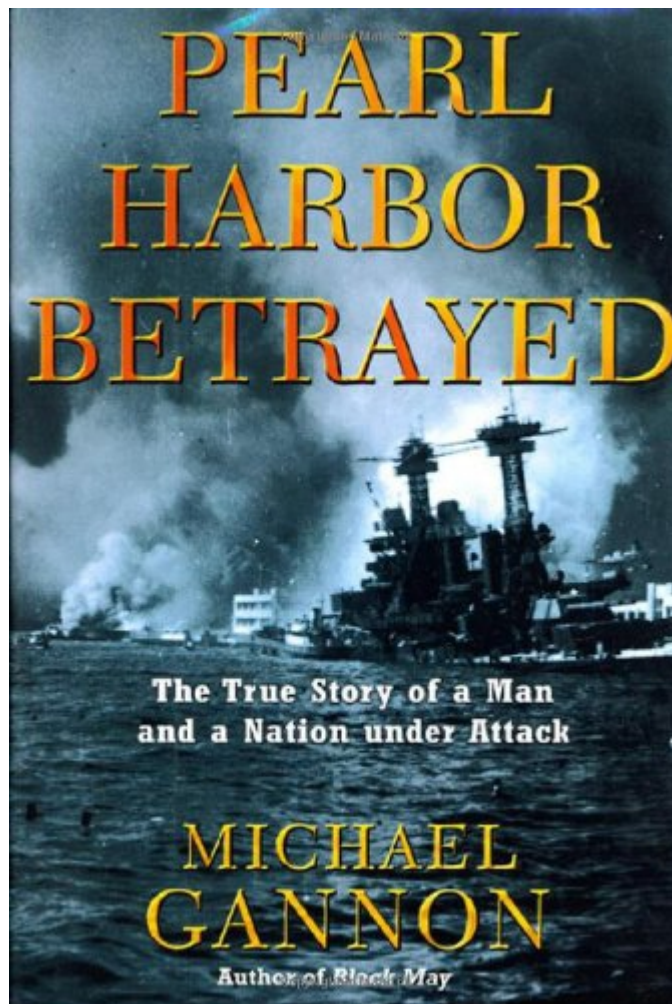
Azt a látszatot, hogy a japán haditengerészeti és diplomáciai kódexeket nem fejtették meg, először 1943-ban egy chicagói szövetségi bíróság cáfolta meg. Ahogy életrajzírója, Ralph G. Martin meséli, Cissy Patterson, a *Washington Times-Herald* ügyvezető szerkesztője 1941. december 7-én (és előtte és utána évtizedekig) ellenezte az amerikai beavatkozást egy másik világháborúba – mint amerikai társai több mint 80%-a, köztük testvére, Joe Patterson, a *New York News* kiadója és unokatestvére, Robert McCormick, a *Chicago Tribune* . Franciaországban harctéri tisztként szolgált, Robert megsebesült, kétszer elgázosították, és kitüntetéset kapott vitézségéért. *Chicago Tribune*-ja, unokatestvéreinek újságjaihoz és sok máshoz hasonlóan, különösen a keleti partoknál, hangosan intervencióellenes volt – egészen Pearl Harborig.

XX

https://www.amazon.com.translate.google/Pearl-Harbor-Betrayed-Nation-Attack/dp/0805066985/ref=d_pd_sbs_sccl_1_2/144-9509432-8985322?pd_rd_w=kqSNE&content-id=amzn1.sym.3676f086-9496-4fd7-8490-77cf7f43f846&pf_rd_p=3676f086-9496-4fd7-8490-77cf7f43f846&pf_rd_r=SJXTZ1VE6E209A17Z7Z5&pd_rd_wg=i7adB&pd_rd_r=f61db8d1-9b0c-4ca2-bfc0-2f5ab584cd53&pd_rd_i=0805066985&psc=1&x_tr_sl=auto&x_tr_tl=hu&x_tr_hl=e

Kiadó: Henry Holt and Co.; 1. kiadás (2001. szeptember 10.)

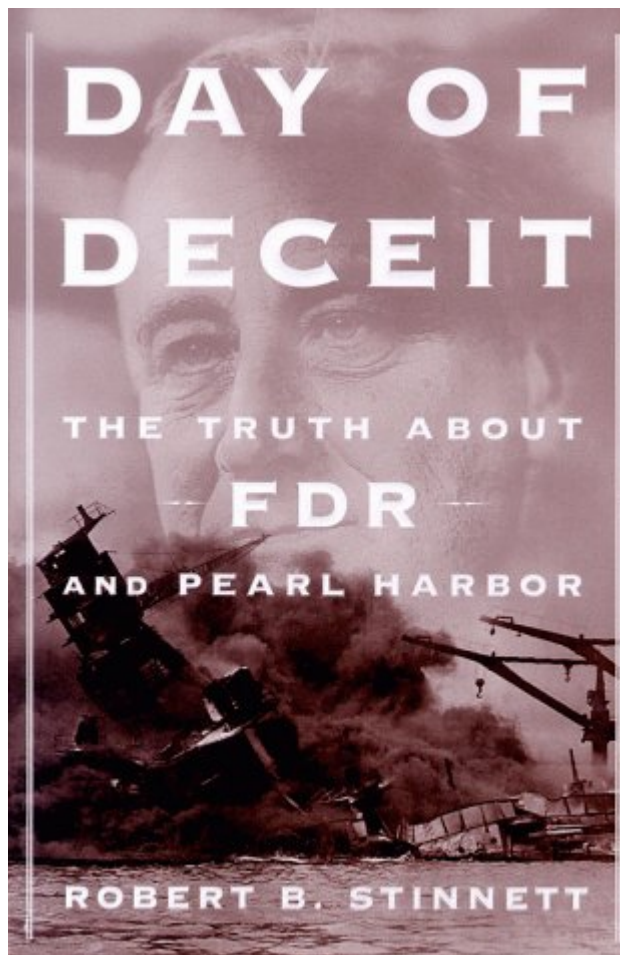
- Nyelv: angol
- Kemény kötés: 320 oldal
- ISBN-10: 0805066985
- ISBN-13: 978-0805066982

oo

**A csalás napja: Az igazság az FDR-ről és a Pearl Harborról keménytablás – 1999.
december 7.**

https://www-amazon-com.translate.goog/Day-Deceit-Truth-About-Harbor/dp/0684853396/ref=d_pd_vtp_scl_2_1/144-9509432-8985322?pd_rd_w=D3OKI&content-id=amzn1.sym.8e065679-52e9-4d16-ae63-fa3d08b93cef&pf_rd_p=8e065679-52e9-4d16-ae63-fa3d08b93cef&pf_rd_r=SJXTZ1VE6E209A17Z7Z5&pd_rd_wg=i7adB&pd_rd_r=f61db8d1-9b0c-4ca2-bfc0-2f5ab584cd53&pd_rd_i=0684853396&psc=1&_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=hu&_x_tr_hl=e

ASIN: 0684853396

- Kiadó: The Free Press; 1. kiadás (1999. december 7.)
- Nyelv: angol
- Kemény kötés: 386 oldal
- ISBN-10: 9780684853390
- ISBN-13: 978-0684853390

